

सलामी सवारनी..

સ્વભાવ અતાડો છતાં જમાદારી છોડતા નથી,
પિશ્ચના દેશો સાથે સમાધાનથી છોડતા નથી.
બોલતા નથી યુદ્ધ વિના, ટૂંકી દાદી છે ટુંપની -
સ્વાધ્યાત્મા સંદર્ભે કોઈથી સંબંધો જોડતા નથી.
(બધાથી સંધર્ષમાં અમેરિકા)

મારે છે ટાંગ	જમાદારીમાં
દ્વિપ વિશ્વાંતિમાં	ત્યાગ કરવો નથી
સર્જે કંડાળાં	વેપારી દ્વિપ!

सिंदूर

અપ્રિયે: સહસ્રાં પ્રિયેશાપિ વિનાલવ: ।
અસાન્દિઃ: સમપ્રયોગશ્ચ તદ્ કુઃખં ચિરજીવિનામ્ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક મહાભારતમાંથી લેવામં આવેલ છે.
દીઘાયુષી થવાને કારણે અધિયો સાથે રહેવું પડે છે, પ્રિયોનો વિયોગ થાય છે, જુવન
દુઃખપૂર્ણ થાય છે અને દુષ્ટ મનુષ્યો સાથે વ્યતીત કરવું પડે છે.

દીઘાશુયનું પહેલું પરિણામ એ આવે છે કે પોતાના પ્રિયજનોની પોતાની ઉપસ્થિતિમાં જ મૃત્યુ પામે છે અને પ્રિયજનોની વિયોગ થાય છે. આવો વિયોગ સુખન તો નથી જ. હવે જે લોકો સાચે રહેલું પડે છે એ લોકો પ્રત્યે કણબળો પડે છે. એ લોકોને મન ના દીઘાશુયથી વ્યક્તિ પ્રિય નથી હોતી.

દીઘાયુષીના ચિત્રમાં પોતે કયાંક અપરાધી હોવાને ભાવ પણ જાગે છે. પુત્ર, પુત્રી, પૌત્ર,
દોહિત્ર અને સમવયસ્ક મિત્ર નજર સામે જતા રહે પછી આ દીઘાયુષીનો અર્થ શો છે ?
આજ કારણથી બલ્ક અધિ આ દીઘાયુષીને સૌભાગ્ય કે સામ નહિ પણ દલજિયા અને

આજ કારણથી બક અખિ આ દીઘાયુષને સોભાગ્ય કે સુખ નહિ પણ દુઃખાંગ અને દુઃખરૂપ માને છે.

संविचार

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

- ઉત્તા હા કહો જિતના તુમન સ્વય ક અનુભવા સ જોના હા,
ઉનસે હી કહો જિસને તુમ્હે પૂછા હો ઔર ઉત્તા હી કહો જિતના પૂછા હો - ઓશો
 - એ જ લોકો જડ જેવા થઈ જાય છે
જે પોતાની માન્યતાઓને જડની જેમ વળગી રહે છે - કિધ્યકાણા ઉનિડકટ
 - ખાલી ચેડ ત્યારે પગનું મહાત્વ સમજાય અને ખાલીપો લાગે ત્યારે સંબંધનું મહાત્વ સમજાય - પરાગ કવિ
 - સમય કયારેય ખરાબ હોતો નથી... પણ આપણી ઈચ્છા સમય સાથે પૂરી ન થાય એટલે
'સમય ખરાબ લાગે છે' - અમૃતનિંદુ
 - લોકોએ સમજાયું છે કે, સમય જરૂર બદલાય છે, પણ... પછી સમયે સમજાયું કે...
લોકોય બદલાય છે - જ્યેશદાન 'ક્ષિતિજ'
 - મતલબ ખૂબ વજનાદાર હોય છે સાહેબ, નીકળી ગયા પચી સંબંધને હલકો કરી નાખે છે!! - વનવાસી કવિ
 - આજનું ગોપદ : સીજનમાં આવતા બોર સવાર-સાંજ દસ-દસ નંગ ખાવાથી કબજીયાત મટે છે

બોધકથા

સંગીતક્ષેત્રમાં અલાઉદીનખાં સાહેબ મહાન હસ્તીમાં ગણાય છે. તેઓ ઘણા બધા વાદ્યો વગાડવામાં નિર્પુષ્ટ હતા. તેઓ કહેતા, ભારતીયશાસ્ત્રીય સંગીત અધ્યાત્મ પર આધ્યારિત હોવાને કારણે ઈશ્વરની ભક્તિના લીધે જે રીતે નેને સ્વીકારવામાં આવે છે એ જ રીતે દરેક વ્યક્તિના મનમાં મૃત્યુનો ડર હેંમેશા રહે છે અને એ ડર ઓછો કરવની ટિવ્ય શક્તિ આપણા ભારતીય શાસ્ત્રીય સંગીતમાં છે. અમના જીવનના પાછળના વર્ષોમાં અભેની તથિયત બહુ બગડેલી રહેતી. કલકત્તાની બાજુમાં નાના ગામમાં એમની સારવાર માટે કલકત્તાથી ડૉક્ટર આવતા. ડૉક્ટરોએ એમને એવી સલાહ આપી હતી કે પથારીમાંથી જરાયે ઉઠનું નહીં મતલબ કે મળ-મૂત્રનો ત્યાગ કરવા પણ ઉઠનું નહીં. ડૉક્ટરોની ના હોવા છતાં તેઓ પાણી-પેશાભ કરવા બાધ્યકરમાં જવાનો જ આગ્રહ રાખતા. કારણ તે તેમના સુવાના ઓરડામાં દેવી-દેવતાઓની છબિઓ લગાડેલી હતી. દેવી દેવતાની હાજરીમાં એમ થોડું નૈસર્જિક કિયા કરાય? ડૉક્ટરો કહેતા કે જો તમે ઊથા થશો નો માંદંગી વધી જશે અને મૃત્યુ વહેલું આવશે. આ વાત તેમણે સ્વીકારી નહોતી. ઈશ્વર પ્રત્યેની એમની આસ્થા જોરદાર હતી. અને મૃત્યુનો ડર જરા પણ ન હતો. અલાઉદીનના પૂર્વજી હિન્દુ બ્રાહ્મણ હતા અને અલાઉદીને માનવતાને ધર્મ માનેલો એટલે દીકરીનું નામ એમણે અસ્પૂર્ણ રાખેલું.

ਮਜ਼ ਜਾਪਨ ਪੰਥ ਉਤਸ਼ਾਹ

મુજુ જીવન પણ ઉત્તાળ.
 નરસિંહરાવના તમામ સર્જનોનું અનોખું મૂલ્ય તથા વિશિષ્ટ છાપ
 છે. પરંતુ “મંગલ મંદિર ખોલો” તથા “પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી” એ
 બે રચનાઓ લોકહદ્યના સિંહાસને બિરાજે છે. અનેક સ્થળોએ
 શાળાઓની પ્રાર્થનાઓમાં આ રચનાઓ ગુંજારવ થયા કરે છે. ભાષાંતર-
 ભાવાંતરની પણ એક અનોખી શોભા હોઈ શકે છે તેની પણ આ રચનાઓ
 પ્રતીતિ કરાવે છે. “મંગલ મંદિર ખોલો” એ રચના જીવન તથા મરણના
 સંવિકાળની રમણીયતાનું દર્શન કરાવે છે.

મંગલ મંદિર ખોલો
 દયામય ! મંગલ મંદિર ખોલો
 જીવન-વન અતિ વેગે વટાલ્યું,
 દ્રાર તિભો શિશુ ભોળો,
 તિમિર ગચ્છું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો,
 શિશ્ને ઉરમાં લો.. લો... દયામય...
 નામ મધુર તમ રટ્યો નિરંતર
 શિશુ સહ પ્રેમ બોલો,
 દિવ્યતૃપાતુર આવ્યો ભાગક,
 પ્રેમ-અમીરસ ટોળો..
દયામય ! મંગલ મંદિર ખોલો.
 સામાન્ય વ્યવહારમાં જગતના લોકોનું વલણ મૃત્યુની ક્ષણાને
 આકરી તથા સંતાપ ઉત્પસ્ત કરનારી ગણવાનું છે. મૃત્યુને એક અણગમતી
 તથા આધાતજનક ઘટનાના તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આ રચનામાં
 આપણાં આ અધિરાષ્ટા કરી તે ક્ષણને અંધારાથી અજવાળા તરફથી
 ગતિ તરીકે ગણાવીને મૃત્યુને પણ આદર સાથે અનિવાર્ય ઘટના તરીકે

યુવનાના જાબર હજુ તિશ્ચર પણ થાં નથી તવા કાવ કલાપા પુષ્ટના
 ગણો શાખ્દોમાં પ્રગટ કરીને ભમરને ઉદેશીને કહે છે :
 ‘ આ સ્વધ હુંકું છે
 તુ ગુંજુલે હું ખીલી લઈ ’
 જીવનમાં સમય કર્યાં અને ક્યારે જતો રહે છે તેનો હિસાબ પણ
 તો નથી. કલાપી કે રાવજીને જે પ્રતિતિ થઈ તે લાગણીઓ ચિરંજીવી
 માટે શબ્દ સ્વરૂપે પ્રગટી અને અમર સાહિત્યકુન્તિઓ જગતને મળી.
 સતીએ ગાયેલું વીજળીને ચ્યમકારે મોતીડા પરોવવાનું કવિ કર્તવ્ય
 પાપી અને રાવજી જેવા ધન્યનામ સર્જકો કરીને ગયા. આ બધી ચિરંજીવી
 તેઓની હરોળમાં મૂકી શકાય તેવી ભાતીગળ રચના નરસિંહરાવ
 વિટિયા પણ કરીને ગયા. સીવીલ સર્વસના આ અધિકારીએ સાહિત્ય
 નાતમાં પણ અધિકારપૂર્વક સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું.
 નરસિંહરાવ દિવેટિયાની કેટલીક રચનાઓની લોકપ્રિયતા કાળના
 નાત વહેતા પ્રવાહમાં પણ આંધી થઈ નથી. આવી જ એક સુપ્રસિધ્ય
 ના કવિ નરસિંહરાવીએ. આ રચના “પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી..”
 નાન લોકપ્રિય પ્રાર્થના બની છે. આ કાવ્યની રચના પાઠ્યની ઘટના
 વિચારે આદેખી છે તે પણ જાણીની છે. કવિશ્રી લખે છે કે તેઓ તા. ૧૫-
 ૧૮૧૫ ના રોજ ગાંધીજીને અમદાવાદ આશ્રમમાં ભણ્યાં. ગાંધીજીએ
 સમયે આશ્રમ (સત્યાગ્રહ આશ્રમ) માં આશ્રમ જીવનની શુભ
 રૂપઆત કરી હતી. ગાંધીજી નરસિંહરાવને કહે : ‘Lend Kindly Light’
 ભજનનું ગુજરાતી ભાષાની કરી આપશો ? ગાંધીજીની કામ કથાવી
 નાની આવકદના પ્રતાપે ગુજરાતી ભાષાને તેની ચિરકાળ યુવાન રચના
 હિ :
 પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી

જ્યાં ભોગ વધે ત્યાં ત્યાગ ન ટકે અને ત્યાગ ન ટકે ત્યાં ધર્મ નહીં હોય : ગાંધીજી

ભટગામમાં તો ગાંધી બરાબરનો ગુસ્સે થયા હતા. કેટલીક ગમતી ઘટનાઓની દવી ઉડેલા ગાંધીએ તેમનો અણગમો તેમના વક્તવ્યમાં પણ સ્પષ્ટ કર્યો હતો. દાંતી ફૂથના ઓઅગાંગીસમા દિવસે સખારે પ્રાર્થના પણી ફૂથ આગળ જવા નીકળી હતી. રસ્તામાં સાંધીએરના વિસામાના ગામ તરફ નીકળેલી ફૂથનું સામૈનું કરવા લોકો એક માઈલ જેટલા આગળ પગે ચાલતા અને ગાડાઓમાં આવ્યા હતા. મુખબિંદી કાપડના કેટલાક વેપારીઓ ઉપરાંત અમૃતલાલ ઠક્કર બાપા, હિન્દાના દાદાબાઈ નવરોજજના પૌરી ખુરશેદબેન અને મહુલાબેન સારાભાઈ પણ અહી આવ્યા પહોંચ્યા હતા. ઘાઈ કાંતાલાનું ગાડું જે સાથે હતું એના ઉપર લોકોનો ભારે દરોડો પડ્યો હતો એમ કહી તો ય ખોટું નાદી કરણુંકે ગાંધીજીના સુચન સ્વીકાર્યા સાથે ખાદી કાંતાલ મારે રીતસર લોકોની પડાપડી થચા માંડી હતી. ગામલોકોએ આખા ગામને ચોખાંયું કરી દીખું હતું. સાંદ-સફાઈની આગેવાની ખુરશેદબેન અને મહુલાબેન હાથમાં લઈ લીધી હતી. એમને સાવરણે લઈને વાળતા જોઈને ઉપસ્થિત સહુ બહેનો પણ સફાઈકામમાં લાગી ગઈ હતી એના પરિણામે ગામલોકોમાં ઉત્સાહ વ્યાપી ગયો હતો. ખુદ ગાંધી પણ આનંદિત થઈ ઉદ્યા હતા. ભટગામમાં ખમડાવવાના સપાટા પદી સાથી કાર્યકર્તાઓના સત્ત્રિક પ્રયત્નોથી ખુદ ગાંધી પણ ખુશ થયા હતા. આગલા દિવસની તેમની ઉગ્રતા સમી ગઈ હતી. ચૈત્રી નવા વર્ષના શુભ હિને તેમના ભાષણમાંથી શીતળતા નીતરની હતી.

ગાંધીજીએ અહિ ભાષણ કરતા કહું કે: “જે તલાટી બાઈએ રાજીનામું આખ્યું છે તેમને ધન્યવાદ આપું છું. પટેલોના રાજીનામાં દીક સંખ્યામાં આવ્યા છે તલાટી નું બીજું રાજીનામું છે લડતનું રહસ્ય આપણે સમજતા જઈશું અને ઈશ્વર ઉપર શ્રુધ્યા રાખીશું તેમ આવા રાજીનામા વધારે ને વધારે મળતા જોશે”

ગઈકાલે મેં મારા મનમાં જે વિચાર આવ્યો તે ઠલવ્યો હતો તેને અહી

બેઠેલા માણસોએ નહી સાંભળ્યો હોય. મે મારું હદયમંથન રજૂ કર્યુ હતું. તે હદયના ઉત્પાદો હતા. આજે તમને સ્વયંસેવકાઓનો અનુભવ કહેવાનો છું. તમે જુઓ છો કે ચાર પાંચ બંડેનો અમદાવાદથી આવી છે. તેમાંના એક દાદાભાઈ નવરોજીના પૌત્રી ખુરશેદબહેન છે. તેઓ અહી આવ્યા કોઈએ તમને ઓળખા નહી. અમણે ગરું માર્ગયું ને મચી પડ્યા સફાઈમાં. દાદાને સ્વચ્છના ખાડુ પસંદ હતી. અને ‘સ્વરાજ એટલે સાફ હિન્દ’. એ સૂત્ર તેમની પૌત્રીએ સાર્થક કર્યુ હાથમાં જીવુ લઈ લતાઓ સાફ કર્યા અને લોકોએ પણ તમને સાથ આપ્યો. આ દાખલો કિંદ મે જાહેરખબર કરવા માટે નથી મૂક્યો. આ વાત તમે દાદાભાઈના સમરણ માટે કહી, અને સાથે સાથે સ્વયંસેવકોને

ખુરશેદબહેનના સફાઈ કાર્યને બિરદાવતાં ગાંધીએ કહ્યું: ‘સ્વરાજ એટલે સાફ હિન્દ’

દાખલો બેસાડવા માટે પણ કરી છે. આવા ઉલ્લેખ સાથે તેમણે અમદાવાદથી આવેલી મહિલાઓ અને ગામની મહિલાઓએ જે સ્વચ્છતા જુનેશ અભિયાન સંપત્ત કરીને ગામને સાફ સુધુરં બનાવી દીધું હતું તેની પણ નોંધ લીધી.

વિરામ બાદ કુચ આગળ જવા નીકળી તારે શ્રીમંતુ ખોરાઓ અને મુસ્લિમો પણ મોટર લઈને ઉત્તરી પડ્યા હતા. રસ્તામાં આવતા પરિયા ગામે ગાંધીજીનો આદર સંકાર કર્યો. એ પછી રાતે સવા સાત વાગે દેલાડ ગામને પાડરે કુચ આવી પહોંચી હતી. અરધો માર્ગલ જેટલી લાંબી નાગમાં પાણી છાંટવામાં આવ્યું હતું. ગાંધીજ માટે સાદી જુંપડી અને સૈનિકો માટે મંડપો તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા. બીજા દિવસે ગાંધીનો મૌન વાર હોવાને કારણે ગાંધી અહી રોકાવાના હતા. આ માટે લોકોએ સરસ મજાની વ્યવસ્થા કરી હતી. પેટોમેક્સની બતીયો ને તો તિલાંજલી આપી દેવામાં આવી હતી. અને

સ્વીકારીને તેની ગરીમા વ્યક્ત કરે છે. અકાળે ગયેલા પોતાના ભોગા
શિશુ માટે પ્રેમ-અમીરસની પ્રાપ્તિ માટેની પ્રાર્થના જગતના નિયંતા સમજશ
કરે છે. મરણાની ઉપયોગિતા, અનિવાર્યતા તથા સૌંદર્યનો કવિ અનોખો
મહિમા કરે છે. પોતાના જ પુત્રના અકાળ મૃત્યુ પ્રસંગની સહજ વેદનાને
પચાવીને આવી મંગલમય પ્રાર્થના નરસિંહરાવ જેવા કવિજન જ કરી
શકે. જીવન હોય ત્યાં સંકટ અને સંતાપ તો હોય પરંતુ મરણ તો
ચિરસ્થાયી વિસામો આપું મંગલ
તથા તેજોમય દર્શન છે. જીવનના
સંખ્યા અસ્તિત્વનો તે અનિવાર્ય
મધ્યાન્તર છે. આ દર્શનની ક્ષણે
પ્રાર્થના તો દ્યામય પાસે જ કરી
શકાય. અંગત જીવનની આકરી
કસોટીની ક્ષણે કવિનું આ દર્શન
સમતાપૂર્વી તથા અદ્વિત્ય લાગે છે.
મૃત્યુની ક્ષણે વ્યાકૂળતા કે શોક
સંતાપને સ્થાન ન હોઈ શકે. મૃત્યુની
પળને પણ એક આગવી સુદરતા છે
તેનું દર્શન ખૂબ જ રોચક તથા રમણીય છે. મરણાની ક્ષણ સુધી પરમ
તત્ત્વની ઓળખ તેમજ પ્રાપ્તિ માટે અનેક લોકોએ પ્રયાસો કર્યા છે.
આવા લોકોનું જીવન તથા મરણ બંને ધન્ય બને છે. કવિ શ્રી કરશનદાસ
માણેકના હર્મેશા કહેવા સાંભળવા ગમે તેવા શબ્દો આ સંદર્ભમાં યાદ
આવે.

વાંસની કમાનો ઉપર ફાનસ લટકવવામાં આવ્યા હતા. સ્થાનિક ભજનિક ઉમેદરામના ભજનો ની ઝડી વરસી રહી હતી. સભામાં સાતથી આઈ હજાર ગ્રામજનોની હજારી હતી. ગમના અગ્રણી કાનળજીભાઈએ નિવેદન કરતા કહું હતુંકે, ‘ઓલપાડ તાલુકાની આ છેલ્લી સભા છે અમારી ઘણી નૃટીઓ હશે પણ આપણી પાછળ આવવામાં અમે બનતો પ્રયાસ કરીશું સરદારના નિકટના પરિયમાં આવેલા તાલુકાઓ પૈણીનો એક તાલુકો ઓલપાડ તાલુકો છે, આપને અને સરદારને આ તાલુકો દગ્ગો નહીં ટે એવી હું ખાતરી આપું છું’.

ત્યારબાદ ગાંધીએ સંબોધન કરતા કહું કે: “ગીતામાં કહું છે તેમ જે વસ્તુ આરંભમાં કડવી લાગે પણ પરિણામે મીઠી હોય તે સાત્ત્વિક છે. જે પ્રેમના અંગારા ભિત્રો સાથીઓને ગઈકાલની સભામાં ભટગામમાં કાઢ્યા હતા તે અંગારા તેમણે અંગારા તરીકે માચ્યા નથી, પેલી જબરજસ્ત બતીને બદલે જીણાને જાંખ્યા લાગતા ફાનસો જોઈને મને આનંદ થાય છે. સંયુક્તપ્રાંતની મુસાફરી કરતા રાત્રે એવા કેટલાયા ગામડામાંથી હું પસાર થયો કે જ્યાં રાત્રે બતી જ જોવામાં આવે અને માત્ર કૂતરા જ હસ્તા હોયx. રાક્ષસી સલ્તનત સાથે આપણે બાથ ભી છે, તે તુચ્છકારીને કે રાડો પારીને નહીં બની શકે, અહિસાની વાટે જ બની શકે. અહિસા આંધળી, પાંગળી કે થીથરેહાલ લાગે, પણ જ્યારે તેની સાથે ઈશ્વરદંત શક્તિ મળે છે ત્યારે સામેવાળો જાંખ્યો પડી જાય છે અને તેને લક્ખો થાય છે. આ યાત્રા સામે આજે આંખું જગત જોઈ રહ્યું

બ્યાંકિ ૧૦૮

Page 10

સ્વચ્છતા બાંધુ પરસંહ હતી. અને ‘સ્વરાજ એટલે સાફ હિન્દ’. એ સૂત્ર તેમની પૌરીએ સાથે કર્યું, હાથમાં જરૂર લઈ લતાઓ સાફ કર્યા અને લોકોએ પણ તેમને સાથ આપ્યો. આ દાખલો કંઈ મેં જાડેરખખર કરવા માટે નથી મુક્કાયો. આ વાત તમે દાદાભાઈના સમરાષુ માટે કહી, અને સાથે સ્વયંદેવકોન

**ખુરશેદબહેનના સફાઈ કાર્યને બિરદાવતાં
ગાંધીએ કહ્યું: ‘સ્વરાજ એટલે સાફ હિંદ’**

દાખલો બેસાડવા માટે પણ કરી છે. આવા ઉલ્લેખ સાથે તેમણે અમદાવાદથી
આવેલી ભડિલાઓ અને ગમની ભડિલાઓએ જે સ્વચ્છતા જંબેથી અભિયાન

વાંસની કમાનો ઉપર ફાનસ લટકાવવામાં આવ્યા હતા. સ્થાનિક ભજનિક ઉમેદરામના ભજનો ની ઝડી વરસી રહી હતી. સભામાં સાતથી આઈ હજાર ગ્રામજનોની હજારી હતી. ગામના અગ્રણી કાનળજીભાઈએ નિવેદન કરતા કહ્યું હતુંકે, ‘ઓલપાડ તાલુકાની આ છેલ્લી સભા છે અમારી ઘણી નુટીઓ હશે પણ આપણી પાછળ આવવામાં અમે બનતો પ્રયાસ કરીશું સરદારના નિકટના પરિયમાં આવેલા તાલુકાઓ પૈકીનો એક તાલુકો ઓલપાડ તાલુકો છે. આપને અને સરદારને આ તાલુકો દગ્ગો નહીં દે એવી હું ખાતરી આપું છું’.

ત્યારાબાદ ગાંધીએ સંખ્યોધન કરતા કહ્યુંકે: “ગીતામાં કહ્યું છે તેમ જે વસ્તુ આરંભમાં કડવી લાગે પણ પરિણામે મીઠી હોય તે સાત્વિક છે. જે પ્રેમના અંગારા ભિત્રો સાથીઓને ગર્હ કાલની સભામાં ભટગામમાં

छे. ओलपाड तालुकामां त्रिश हिवस रह्यो अने पांच गामनी मुसाफरी में करी छे. आ कूचमां मारी पासे घाणा मीठां स्मरणो हे ए बधाएं करीने लूंसार्ह लाय जवाना छे, पाश ओलपाड तालुकाना स्मरणो तो ऐमे ऐम बनी रहेशे. मारी किंदगीमां घाणा संस्मरणो बहु कडवा छतां मने मीठां लाय्या छे. आ तालुकाना स्मरणो पाश ऐवा छे में तमारी पासे मारा हिलना उडगारो रजु कर्पा छतां मने ऐवो लवकेश भय नहीं रह्यो के एथी कई गेरसमज थाय. योवीसकलाकामां तो हुं रंग पलटायेलो जोतुं हुं जबरदस्त दीवाने बदले आंखा फानस मुकाया छे. ए फानसो परवेशी के स्ववेशी छशे पाश आपाशे ऐनाथी टेवाई गया थीअ. ढोइयां अने मशालोने आपाशे भूत्या थीअ. आपाशे आपाशी भौतिक, सांस्कारिक अने शारीरिक आवश्यकता ओष्ठी राखवी जोईअ. जो हिंदने आपाशे कर्मभूमि अटले धर्म भूमि राखवा ईच्छता होईअ तो आम कर्ये ज धृतको छे. एथी उलटु ते भोग भूमि. ज्यां भोग वधे त्यां त्याग न टके अने त्याग न टके त्यां धर्म नहीं होय. आ तो भीठानो भीठो संग्राम छे तमे बधा ऐमां नथी आवी शकवाना ए हुं जाणु हुं. त्यारे शुं करशो? तकली चलावो, रेटीया चलावो तो वधु मदह करी शकशो अने बाहेनो दातुंबंधी पाश करी शडे. एकला सुरत जिल्लाना बधा माणसो जो भूब जोर बतावे तो हुं हमकां सरदारने छोडावी आपु अने स्वराजने पाश हुंकुं लावी शँकु. पाश खरी हिंमत जोईशे. मने सरकार परहेज करे तेथी हुं जराय डरतो नथी. जो बधा मक्कम होईअ अने भेल खराखरीनो चालो तो एकला गुजरातनी शक्तिशी आपाशे ईच्छीअे ते लर्हीअे अने परमशांतिने भोगवता थईअ अने स्वराज मणे. आम गांधीज पोताना सामाजिक मौनवारना पालनना आगवा हिवसे गांधीज तेमना भाषाखामां प्रजाजनोने स्वराजनी लडत माटे तेयार करे छ.